

vilde denne ene Procent repræsentere en Kapital af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Blot 1 pCt. Forhøjelse af Afgrødeværdien vilde medføre en Avance for vort Landbrug af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg synes, at naar man staar overfor Forhold som disse, paakræves der den største Agtpaagivenhed. Om disse Tal ere nøjagtige, ved jeg ikke, og derom kan sikkert ingen udtale sig, fordi der mangler virkelige Undersøgelser i den Henseende, men jeg synes alligevel, det er Tal, som paakræve den alvorligste Eftertanke og Agtpaagivenhed.

Vor Lovgivning er jo ikke helt fremmed for Lovbestemmelser til Bekæmpelse af skadelige Planter. Jeg kan saaledes nævne den lille Lov, som blev givet for ikke mange Aar siden for at bekæmpe Berberisbusken, fordi denne Busk er et Mellemed for en Rustplante, der angriber forskellige Græsarter. Men vende vi os til Udlandet og spørge, hvad de i den Henseende have gjort, vil man se, at de adskillige Steder have taget dette Spørgsmaal op til Lovgivning. Jeg tillod mig, da jeg fremdrog denne Sag i Finansudvalget, fra Landbrugsministeriet at udbede mig Oplysninger om, hvad der i Udlandet gennem Lovgivningen var gjort for denne meget vigtige Sag, men jeg maa sige, at jeg blev i højeste Grad skuffet ved det Materiale, jeg fik tilsendt. Det viser sig nemlig at være noget gammelt Materiale, som man daarligt kan bygge paa. Her er kommet Materiale fra Frankrig, De forenede Stater, Tyskland og lidt fra Sverige, men det er gammelt, forældet Materiale. For Eksempel skriver det vigtigste og interessanteste af dem, det fra de forenede Stater, sig fra Aaret 1896. Jeg synes ikke, det tjener til Ære for vort Landbrugsministerium, at det ikke er bedre med paa dette Omraade, jeg synes, det maatte være Landbrugsministeriets Pligt at følge med, hvad der paa dette vigtige Omraade sker i Udlandet, og for øvrigt er Materialet vist slet ikke Landbrugsministeriets, men noget, det har faaet at laane hos Udenrigsministeriet. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, om han ikke mener, det var betimeligt, at vi herhjemme bleve holdte à jour med, hvorledes disse Forhold udvikle sig i Udlandet.

Jeg skal paa Grundlag af det Materiale, jeg har modtaget, særlig omtale en Beretning, Legislation against weeds, fra De forenede Stater. Der finde vi en ganske interessant Tabel, hvoraf det fremgaar, at i ikke mindre end et Par og tyve af

De forenede Stater er man gaaet til at bekæmpe Ukrudt gennem Lovgivning, og denne Lovgivning omfatter 29 Ukrudtsplanter. Naar man gennemgaar de enkelte Stater, viser det sig, at der er meget stor Forskel, men det er ganske interessant at se, at der er een Plante, som hades og forfølges i næsten alle Stater, nemlig Canada thistle, en Tidselart, som ikke mindre end 22 Stater have lovgivet om. Der er enkelte Stater, som alene have lovgivet vedrørende denne Tidselart, men der er andre Stater, f. Eks. en Stat som Minnesota, den har lovgivet om ikke mindre end 14 forskellige Ukrudtsplanter. Og den Maade, man har lovgivet paa, er, at man paabyder, at hvor disse Ukrudtsplanter vokse, skal enhver Besidder af det paagældende Jordareal, hvad enten han er Ejer eller Bruger, og enten det er ude paa Landet eller i Byerne, være forpligtet til paa en vis bestemt Tid af Aaret at have fjernet dem; ikke alene hugge dem om, men man kræver ogsaa, at Ukrudtsplanterne skulle være ødelagte. Herhjemme hos os maa jeg sige, at man maaske nok hugger Ukrudtet om, men mange Gange forsømmer man det, man derefter skulde gøre, nemlig at bortfjerne det; man lader det ligge, og derved kunne Planterne godt ligge og eftermodnes, og de Ukrudtsplanter, som have tilstrækkelig gode Frøspredningsmidler, kunne saa alligevel til Trods for, at de ere afhuggede og borthuggede, flyve omkring og brede sig ud paa andre Steder. Ligeledes er der Paabud om, at paa alle offentlige Veje og Jernbanestrækninger skal Ukrudtet fjernes paa visse bestemte Tider, og endvidere er det paabudt, at de Folk, som have Byggegrundsarealer liggende til Spekulation, skulle fjerne det paa visse bestemte Tider. Det bliver saa eftersat, om det er sket, og have de ikke gjort det, blive de idømte Bøder, som ere af noget forskellig Størrelse, op til 50 Dollars. Ville de ikke fjerne Ukrudtet, bliver det gjort paa offentlig Regning, og saa maa de betale det, og ville de ikke betale Bøderne, kunne de endog blive straffede med Fængsel. Det synes som sagt, at man har taget denne Sag ret alvorligt derovre. Der staar i dette lille Hæfte, at der hvert Aar skal indsendes en Beretning til den enkelte Stats Regering derom. Men nu er det som sagt et gammelt Materiale fra 1896; det kunde have haft sin store Interesse at se disse aarlige Beretninger, som komme ind ude omkring fra Landet og gaa ind til Rege-